സാഹിത്യചരിത്രത്തിലെസാഹിത്യസങ്കല്പം

വൈജ്ഞാനികഗ്രന്ഥങ്ങളെഅടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളഅന്വേഷണം

രമ്യകെ.
അസി. പ്രൊഫ. ഓൺ. കോൺട്രാക്റ്റ്,മ ലയാളവിഭാഗം, വിമലകോളേജ്, തൃശ്ശൂർ

പ്രബന്ധസംഗ്രഹം

സാഹിത്യചരിത്രനിർമ്മിതിയിൽവൈജ്ഞാനികസാഹിത്യത്തിന്ന നൽകിയ സാഹിതീയസ്ഥാനത്തെ വിശകലനം ചെയ്യുകയാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിൽ. വിവിധ കാലഘട്ടത്തിൽ രചിച്ച സാഹിത്യചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളെ അടിസ്ഥാന മാക്കിയാണ് ഈ പരികല്പനയെ പഠന വിധേയമാക്കുന്നത്. പി. ഗോവി ന്ദപ്പിള്ളയുടെ 'മലയാളഭാഷാചരിത്രം' മുതൽ 2013-ൽ പന്മന രാമചന്ദ്രൻ എഡിറ്റ് ചെയ്ത 'കേരള സംസ്കാരപഠനങ്ങൾ' വരെയുള്ള പത്ത് സാഹിത്യ ചരിത്രങ്ങളെയാണ് ഈ പഠനത്തിനായി വിനിയോഗിച്ചത്. ഈ സാഹിത്യ ചരിത്രങ്ങൾ വൈജ്ഞാനിക സാഹിത്യത്തെ എത്തരത്തിലാണ് പരിഗണി ച്ചതെന്നും ഇവിടെചർച്ചചെയ്യുന്നു. സാഹിത്യചരിത്രങ്ങൾ സാഹിത്യം എന്ന സങ്കല്പത്തിന്ന നല്കിയ നിർവചനങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഈ നിർവ്വചനത്തിനകത്തും പുറത്തും പരിഗണിക്കപ്പെട്ട നിരവധിയായ വൈജ്ഞാനിക ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കു റിച്ചും ഇവിടെ പരാമർശിക്കുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ സാഹിത്യചരിത്രങ്ങളാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്ന സാഹിത്യസങ്കല്പത്തിന്റെ പൊതുതത്വങ്ങളെ കണ്ടെത്തു കയും ഇത്തരം പരികല്പനകളെ നിർമ്മിക്കാൻ കാരണമായ സവിശേഷത കളെ കണ്ടെത്തി സാഹിത്യചരിത്ര വിജ്ഞാനീയമെന്ന പഠനമേഖലയെ കൂടുതൽ അടുത്തറിയാൻ സഹായിക്കുകയുമാണ് ഈ ലേഖനം

താക്കോൽവാക്കുകൾ: വൈജ്ഞാനികം :സകലവിജ്ഞാനങ്ങളെയും ലക്ഷ്യമാക്കിഎഴുതപ്പെടുന്നവ, സാഹിത്യചരിത്രവിജ്ഞാനീയം: സാഹി ത്യചരിത്രരചനയിലെ സാമൂഹിക പ്രത്യശാസ്ത്രങ്ങളെയും അധികാര

ബലതന്ത്രങ്ങളെയും രചയിതാവിന്റെ കർതൃത്വത്തെയുമൊക്കെ പ്രശ്നവൽക്കരിച്ചുകൊണ്ട് ഉയർന്നുവന്ന വിമർശനപദ്ധതി.

ആമുഖം

ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഭൂതകാലചിന്തയുടെ ഗവേഷണഫലമാണ്. സാഹിത്യത്തിന്റെ ഭൂതകാലന്വേഷണം സാഹിത്യചരിത്രരചനയ്ക്കു വഴിതെളിയിക്കുന്നു. ലഭിച്ചിട്ടുള്ള രേഖകളുടെയും തെളിവുകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിരവധി സാഹിത്യചരിത്രങ്ങൾ മലയാളത്തിലുണ്ട്. ഓരോ സാഹിത്യചരിത്രവുംഅതാത് കാലഘട്ടത്തിൽ മലയാളത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാ കൃതികളെയും ഉൾക്കൊള്ളാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓരോ കാലഘട്ടത്തിലും രചിച്ച സാഹിത്യചരിത്രങ്ങൾ ആകാലഘട്ടത്തിലെ സാമൂഹികഘടകങ്ങൾക്കും, സാംസ്കാരിക സ്വാധീനങ്ങൾക്കും അനുസൃതമായാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്.

മലയാളഭാഷയുടെ വികസനഘട്ടത്തിൽ വൈജ്ഞാനികമേഖല സജീവമായിരുന്നു. സാഹിത്യത്തിന്റെയും ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും വികാസപരിണാമങ്ങൾ ശാസ്ത്രകൃതികളുടെ പരികല്പനയുടെ പരിണാമങ്ങൾക്ക് കാരണമായി.

വൈജ്ഞാനികഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് ഉചിതമായ പരിഗണന നൽകിക്കൊണ്ട്സാഹിത്യചരിത്രരചന നിർവ്വഹിച്ചത് ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വരയ്യരാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻഗാമികളും പിൻഗാമികളും വൈജ്ഞാനിക ഗ്രന്ഥങ്ങളെ പരിഗണിച്ചതു് സാഹിത്യേതരം എന്നനിലയിലായിരുന്നു. ഉള്ളൂരിന്റെ കേരളസാഹിത്യചരിത്രത്തിനു മുമ്പുംപിമ്പും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള സാഹിത്യചരിത്രങ്ങളെ പഠനവിധേയമാക്കുമ്പോൾ വൈജ്ഞാനികമേഖലയ്ക്ക് സാഹിത്യചരിത്രനിർമ്മിതികൾ നൽകിയിട്ടുള്ള സാഹിത്യസങ്കല്പത്തെ മനസ്സിലാക്കാൻ സഹായിക്കും. സാഹിത്യത്തിലെ പരസ്പരബന്ധങ്ങൾ വേർതിരിച്ചറിഞ്ഞ് സമവായബോധം ആഴപ്പെടുത്തുക എന്നതാണ് സാഹിത്യചരിത്ര വിജ്ഞാനീയത്തിന്റെ പ്രധാനലക്ഷ്യങ്ങളിൽ ഒന്ന്. സാദൃശ്യങ്ങൾ, സ്വാധീനങ്ങൾ എന്നിവ മുൻനിർത്തി ആഗമികവും ഘടനാപരവും ആയ കൂട്ടുകെട്ടുകൾ കണ്ടെത്തുന്നു. പ്രതിരോധപരമായ നീക്കങ്ങളായി സാഹിത്യസംഭവങ്ങളെകാണാൻ സാഹിത്യചരിത്രവിജ്ഞാനീയം ഉത്സാഹിക്കുന്നു. സാമ്പ്രദായിക സാഹിത്യവഴക്കങ്ങൾ നിലനിർത്താനല്ല പുതുവഴികൾ തുറക്കാനാണ് സാഹിത്യചരിത്രവിജ്ഞാനീയം നോട്ടമിടുന്നത്. ഇത്തരത്തിൽ കേരളസാഹിത്യചരിത്രത്തെയും അതിനു മുമ്പുംപിമ്പും ഉണ്ടായ

സാഹിത്യചരിത്രത്തെയും വിശകലനം ചെയ്തുകൊണ്ട് വൈജ്ഞാനിക സാഹിത്യത്തിന് ഓരോ സാഹിത്യചരിത്രവും നൽകിയ സാഹിത്യസങ്കല്പത്തെ വിശകലനം ചെയ്യാനും ഇത്തരം സങ്കല്പങ്ങൾ ഉയർന്നുവരാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങളെ വിലയിരുത്താനും ആണ് ഈ പ്രബന്ധംശ്രമിക്കുന്നത്.

മലയാളഭാഷാചരിത്രം–കേരളഭാഷാസാഹിത്യചരിത്രം

മലയാളത്തിലെ ആദ്യസാഹിത്യചരിത്രമായ പി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ 'മലയാളഭാഷാചരിത്ര'ത്തിൽ കാലഘട്ടങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഓരോ കാലഘട്ടത്തിലും ഏതെല്ലാം കൃതികൾ ഉണ്ടായോ അവയെയെല്ലാം ഒരുഗണത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. വൈജ്ഞാനിക മണ്ഡലത്തിനായി ഒരു ഭാഗം ഈ കൃതിയിലില്ല. എന്നാൽ നിരവധി ശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ച് നാലാം അധ്യായത്തിലും ഏഴാം അധ്യായത്തിലും ചർച്ചചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കലിവർഷം ഏകദേശം 3400-ന് ഇപ്പുറം അഷ്ടവൈദ്യന്മാരിൽ ഓരോ വിദ്വാന്മാർ 'യോഗരത്നസമുച്ചയം', 'ഗാർങ്ഗധരം', 'സഹസ്രയോഗം', 'നവഖണ്ഡം', 'മനോരമ' മുതലായ വൈദ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ കേരളത്തിൽ സംസ്കൃതഭാഷയിൽ എഴുതി അവരുടെ ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചുവന്നു. കേരള ബ്രാഹ്മണർ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള വൈദ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ മേൽ പറഞ്ഞവ കൂടാതെ വേറെയും അനേകം ഉണ്ട്. അവ ഏതേത് കാലത്ത് ആരാരെല്ലാം ഉണ്ടാക്കിയെന്ന് ഇപ്പോൾ അറിയില്ല. 'യോഗാരത്നസമുച്ചയം' എന്നഗ്രന്ഥംവളരെ പുരാതനമായിട്ടുള്ളതും തുലോം അപൂർവ്വവുമാകുന്നു. ആ കാലങ്ങളിൽ നമ്പൂതിരി ബ്രാഹ്മണരെയല്ലാതെ മറ്റാരെയും വൈദ്യം പഠിപ്പിക്കുക പതിവില്ലായിരുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ വൈജ്ഞാനിക മേഖലയിലെ സംസ്കൃതസ്വാധീനത്തെയും വൈജ്ഞാനികമേഖല ഇടപെട്ടിരുന്ന ഒരുസാമൂഹത്തെയും കുറിച്ച് ചർച്ചചെയ്യുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം (1960:273)

ആർ. നാരായണപ്പണിക്കരുടെ 'കേരളഭാഷാസാഹിത്യചരിത്ര'ത്തിൽ വൈജ്ഞാനിക സാഹിത്യമണ്ഡലത്തിന് സാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ നൽകേണ്ട ഒരു സ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നുണ്ട്. അത് ഇത്തരത്തിലാണ്: "മറ്റു ശാസ്ത്രങ്ങളിലും അന്നത്തെ കേരളീയർ വിശാലമായ പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. തത്ഫലമായി അനേകം ഭാഷാശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവയെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കേണ്ട ചുമതല സാഹിത്യചരിത്രകാരന് ഇല്ലാത്തതിനാൽ പ്രകരണത്തിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുന്നു" (1889:203). ഇത്തരത്തിൽ വൈജ്ഞാനിക മേഖലയെ സാഹിത്യചരിത്രരചനയിൽ പരിഗണിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന അഭിപ്രായക്കാരനായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

വൈജ്ഞാനിക ഗ്രന്ഥങ്ങളെ സാഹിത്യപരികല്പനയിൽ നിന്നും മാറ്റി ചിന്തിക്കുകയായിരുന്നു സാഹിത്യചരിത്രരചനയിൽ ആർ. നാരായണപ്പണിക്കർ.

കേരളസാഹിത്യചരിത്രം

സാഹിത്യചരിത്രരചനയിൽ ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളെ പ്രാധാന്യത്തോടെ ഉൾപ്പെടുത്തിയത് ഉള്ളൂരാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒന്നും രണ്ടും മൂന്നും നാലും വാല്യങ്ങൾ വൈജ്ഞാനിക ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ചർച്ചചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാം വാല്യത്തിലെ ഒമ്പതാം അധ്യായത്തിലും പതിനേഴാം അധ്യായത്തിലും ജ്യോതിഷഗണിത ഗ്രന്ഥ വിവരണമുണ്ട്. സംസ്കൃതത്തിന്റെ തുടർച്ചയെന്നോണമാണ് ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഉള്ളൂർ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നത്. സംസ്കൃതത്തിന്റെ തുടർച്ച ഭാഷയിൽ ഉണ്ടാക്കിയ പ്രഭാവത്തെ താമരനല്ലൂർ ഭാഷ, ആലത്തൂർ മണിപ്രവാളം എന്നിവയിലൂടെ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

രണ്ടാം വാല്യത്തിലാണ് ജ്ഞാനവിഷയകൃതികളുടെ വിശാലമായ ചർച്ച ഉൾപ്പെടുത്തുന്നത്. ദേവദേശം, ശുകകേരളം, വരരുചികേരളം, കേരളീയസൂത്രം എന്നീ ജ്യോതിഷകൃതികളെ പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അധ്യായംആരംഭിക്കുന്നു. ജ്യോതിഷം, ഗണിതം എന്നീ മേഖലകൾക്കു പുറമെ തന്ത്രശാസ്ത്രം, വാസ്തുശാസ്ത്രം തുടങ്ങിയവയിലെ പ്രധാനകൃതികളെയും ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. പതിമൂന്നാം അധ്യായത്തിൽ ആട്ടപ്രകാരം, ക്രമദീപിക എന്നിവയെയും, പതിനേഴാം അധ്യായത്തിൽ തോലനൂർ ഭാഷ എന്ന ജ്യോതിഷഗ്രന്ഥത്തെയും ആലത്തൂർ മണിപ്രവാളം എന്ന വൈദ്യശാസ്ത്രഗ്രന്ഥത്തെയും പരാമർശിക്കുന്നു. പരഹിതം, ആര്യഭടീയം, ലഘുഭാസ്കരീയം, ശങ്കരനാരായണന്റെ ജീവിതം എന്നീ പുസ്തകങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഈഭാഗം അറിവ് നൽകുന്നു. പ്രയോഗമഞ്ജരി, പ്രണേതാവ്, പ്രദ്യോതം എന്നീ തന്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും ഈഭാഗത്ത് പരാമർശിക്കുന്നു.

മണിപ്രവാള സാഹിത്യത്തിന്റെ അഭിവൃത്തിയെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഇരുപത്തിയൊന്നാം അധ്യായത്തിൽ മഹാഭാസ്കരീയം ഭാഷ്യം, മുഹൂർത്തരത്നം തുടങ്ങി അറുപത്തിമൂന്നു ജ്യോതിശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളെ പരിചയപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. മണിപ്രവാള ശൈലിയിലുള്ള ജ്യോതിഷദീപമാല, ഉപരാശക്രിയാക്രമം, കരണോത്തമം, ജാതകാഭരണം, ഹോരിസാരോച്ചയം തുടങ്ങിയ ജ്യോതിഷ ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഈ വാല്യത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. തന്ത്രസമുച്ചയം, മനുഷ്യാലയചന്ദ്രിക എന്നീ വാസ്തുശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും ഉള്ളൂർ സാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭാരതത്തിന്റെ എക്കാലത്തേയും അഭിമാനമായ സംഗ്രാമമാധവന്റെ 'ദൃഗ്ഗണിതം' രണ്ടാംവാല്യത്തിൽ

പരാമർശിക്കപ്പെട്ട ഒരു പ്രധാനകൃതിയാണ്. സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിന്റെ തുടർച്ചയെ ചർച്ചചെയ്യുന്ന ഇരുപത്തിയെട്ടാം അധ്യായം 'പ്രശ്നസാരം' എന്ന ജ്യോതിഷഗ്രന്ഥത്തെ അപഗ്രഥിക്കുന്നതിലൂടെ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുന്നു.

'ഭാഷാഗദ്യ' ത്തെ വിശദീകരിക്കലാണ മുപ്പത്തിരണ്ടാം അധ്യായത്തിൽ. ഈ അധ്യായത്തിൽ മഴമംഗലത്ത് ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരിയുടെ ലഘുഭാസ്കരീയവ്യാഖ്യാനത്തെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'സ്മാർത്ത പ്രായശ്ചിത്തവിമർശിനി'യും ഈ അധ്യായത്തിലെ പ്രധാന കൃതിയാണ്. ജ്യോതിശാസ്ത്രം, ഗണിതശാസ്ത്രം, വൈദ്യശാസ്ത്രം, സാമുദ്രികശാസ്ത്രം എന്നീ കൃതികളുടെ വിവരണം ഈ ഭാഗത്ത് ഉൾച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. 'ഹോർത്തൂസ് മലബാറിക്കസ്'' എന്ന പ്രസിദ്ധകൃതിയും പ്രതിപാദകമാവുന്നത് ഈ അധ്യായത്തിൽ തന്നെ.

മൂന്നാംവാല്യത്തിന്റെ മുപ്പത്തിമൂന്നാം അധ്യായത്തിലും, മുപ്പത്തഞ്ചാം അധ്യായത്തിലുമാണ വൈജ്ഞാനിക മേഖലയുടെ തുടർച്ച കാണുന്നത്. പതിനെട്ടാം ശതകത്തിന്റെ ഭാഷാസംസ്കൃതസാഹിത്യകൃതിയായി പരിഗണിച്ച കൃതിയാണ് 'സമുദ്രമാല'. ശങ്കരവർമ്മത്തമ്പുരാന്റെ ഗണിതശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥമായ ഈ കൃതി കേരളീയർ അംഗീകരിച്ച ഒരു ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥമാണെന്ന് ഉള്ളൂർ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

മുപ്പത്താറാമധ്യായത്തിൽ ചർച്ചചെയ്യുന്ന രണ്ട് ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ് 'ഭദ്രദീപം', 'പ്രശ്നരീതി' എന്നിവ. 'ജാതകലേഖനക്രമം' എന്ന കൃതിയും ഈ ഭാഗത്ത് ചർച്ചചെയ്യപ്പെടുന്നു. ജാതകഫലം, ജാതകസാരം, പ്രശ്നപ്രകാശിക, ലീലാവതീഭാഷ, പക്ഷിശാസ്ത്രം, മുഹൂർത്തദർശനം, ജനനമരണങ്ങളുടെ നിദാനം, ഭഗവൽഭക്തിയുടെ മാഹാത്മ്യം, ചാതുർവർണ്യത്തിന്റെയും മറ്റും ധർമ്മങ്ങൾ എന്നീ വിഷയങ്ങൾ ലളിതമായ ഭാഷയിൽ കൈകാര്യം ചെയ്തിരിക്കുന്ന കൃതിയാണ് 'വൈരാഗ്യചന്ദ്രോദയം' എന്ന് ഉള്ളൂരിന്റെ വിശകലനത്തിലൂടെയാണ് നമുക്ക് അറിയാൻ കഴിയുന്നത്.

നാല്പതാമധ്യായം കിളിപ്പാട്ടുകളുടെയും ആട്ടക്കഥകളുടെയും അപഗ്രഥനത്തിനായി മാറ്റിവെച്ചിരിക്കുന്നു. ഈഭാഗത്തും ശാസ്ത്രകൃതികൾ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭാഷാജാതക പദ്ധതി കാവ്യരൂപത്തിൽ രചിച്ച വിജ്ഞാന കൃതിയാണ്. നെടുമ്പയിൽ കൊച്ചുകൃഷ്ണനാശാന്റെ കൃതികളെ വിശദീകരിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം രചിച്ച ഗണിത-ജ്യോതിഷ-വൈദ്യ ഗ്രന്ഥങ്ങളെചർച്ചചെയ്യുന്നുണ്ട്. 'ഭാഷാജാതകപദ്ധതി', 'ഭാഷാപഞ്ചബോധ ഗണിതം', 'കണക്കുശാസ്ത്രം', 'മർമ്മചികിത്സ' എന്നിവ ഇത്തരത്തിൽ

ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ കൃതികൾ കിളിപ്പാട്ട് ശാഖയിൽ രചിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നത് ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു വസ്തുതയാണ്.

നാലാം വാല്യത്തിൽ മലയാളഭാഷയിൽ രചിച്ച കൃതികളെയും രചയിതാക്കളെയും വിവരിക്കുന്നു. ഈ അവസരങ്ങളിലെല്ലാം അവരുടെ പ്രധാന വൈജ്ഞാനികഗ്രന്ഥങ്ങളെയും ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ മൂന്നുവാല്യങ്ങളിലും ജ്യോതിശാസ്ത്ര-ഗണിതശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളെ പല ഘട്ടങ്ങളിലായി ചർച്ചചെയ്തു. നാലാം വാല്യത്തിലാണ് കേരളത്തിലുണ്ടായ വൈദ്യശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളെ അറിയാൻ സാധിക്കുന്നത്. നാല്പത്തിനാലാം അധ്യായത്തിൽ വൈക്കത്ത് പാച്ചുമൂത്തതിന്റെ 'ഹൃദയപ്രിയം' എന്ന വൈദ്യഗ്രന്ഥത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു. അഷ്ടാംഗഹൃദയത്തിലെ ആദ്യ മൂന്നു ഖണ്ഡങ്ങളിലെ നൂറ്റിയിരുപത് അധ്യായങ്ങളിൽ അന്തർഭവിച്ച സകലവിഷയങ്ങളെയും സമഞ്ജസമായി സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഉള്ളൂർ വ്യക്തമാക്കുന്നു (1974:175)

വെളുത്തേരികേശവൻ വൈദ്യൻ, പെരുനെല്ലികൃഷ്ണൻ വൈദ്യർ എന്നിവരെ പരിചയപ്പെടുത്താനും അവരുടെ സംഭാവനകളെ അടയാളപ്പെടുത്താനും ഉള്ളൂർ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. അഷ്ടാംഗഹൃദയത്തിന്റെ രോഗോല്പാദനം വരെയുള്ള ഭാഗങ്ങൾ പെരുനെല്ലി കൃഷ്ണൻ വൈദ്യൻ ഭാഷാനുവാദം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

നാല്പത്തിയൊമ്പതാം അധ്യായത്തിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാന്റെ 'മലയാംകൊല്ലം' ചർച്ചചെയ്യുന്നുണ്ട്. വൈദ്യം, ജ്യോതിഷം, സ്മൃതികൾ ഇതിഹാസപുരാണങ്ങൾ എന്നിവയാണ് പന്ത്രണ്ട് സർഗ്ഗങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന 'മലയാംകൊല്ല'ത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം. കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാന്റെ 'കരപ്പൻ', തൈക്കാട്ട്മൂസതിന്റെ 'സിന്ദൂരമഞ്ജരി' എന്നിവ നാലാം വാല്യത്തിൽ കാണാൻ കഴിയും. സിന്ദൂരമഞ്ജരിയിൽ വെള്ളി, ചെമ്പ്, ഇരുമ്പ്, ഗന്ധകം, അഭ്രം, രസം മുതലായവ നീറ്റിയെടുത്ത് ചൂർണ്ണമാക്കുന്നതിന്റെ വിധി ഉൾക്കൊള്ളുന്നു (1996: 565) ഈ വാല്യത്തിൽ വിദ്യാരത്നപ്രഭ അച്ചുകൂടത്തിൽ നിന്നും വെളിച്ചംകണ്ട വൈദ്യഗ്രന്ഥത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. അവയാണ് 'അഷ്ടാംഗഹൃദയം', 'സൂത്രസ്ഥാനം', 'നിദാനസ്ഥാനം', 'ശാരീരസ്ഥാനം', 'കല്പസ്ഥാനം', 'ചികിത്സിതസ്ഥാനം' എന്നിവ. ജീവന്മുക്തിപ്രകരണം 'വൈദ്യാമൃതതരംഗിണി' നേത്രചികിത്സ, 'അഷ്ടാംഗഹൃദയം', 'ഭാവപ്രകാശവ്യാഖ്യാനം', അമരുശതകംഭാഷാവ്യാഖ്യാനം എന്നിവയും ഈ ഭാഗത്ത് ചർച്ചചെയ്യുന്ന കൃതികളാണ്.

വൈജ്ഞാനികഗ്രന്ഥങ്ങൾ പൊതുവെ ആറുതരത്തിൽ പെടുന്നു:

> 1. വൈദ്യശാസ്ത്രം. 2. ജ്യോതിഷം, 3. തന്ത്ര-ക്രിയ-പ്രായശ്ചിത്ത ഗ്രന്ഥങ്ങൾ 4. ചരിത്ര-ഐതിഹ്യവിചാരം 5. വ്യാകരണം-ശബ്ദ കോശം 6. പലവകഗ്രന്ഥങ്ങൾ എന്നിവയാണവ (2612:1666)

ഇതിൽ കേരളസാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ ജ്യോതിഷത്തിന്റേയും, വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന്റേയും, തന്ത്രക്രിയയുടെയും ധാരാളം കൃതികളുടെ വിശദീകരണങ്ങൾ കണ്ടെത്താനാവും, ഇത്തരത്തിൽ വിശാലമായ ഒരു വൈജ്ഞാനിക ചർച്ച നടത്തിയ സാഹിത്യചരിത്രമെന്ന സ്ഥാനം ഉള്ളൂരിന്റെ കേരളസാഹിത്യ ചരിത്രത്തിനു ലഭിക്കുന്നു. നൂറ്റിഅറുപത്തിമൂന്ന് ജ്യോതിഷഗ്രന്ഥങ്ങളും, പന്ത്രണ്ടു വൈദ്യശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാല് സാഹിത്യചരിത്ര വാല്യങ്ങളിലുമായി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് നിസ്സംശയംപറയാം.

സാഹിത്യചരിത്രങ്ങൾ -ആധുനികതയിൽ

ഈകാലഘട്ടത്തിൽ രചിച്ചഒരുസാഹിത്യചരിത്രമാണ് പി.കെ. പരമേശ്വരൻനായരുടെ 'മലയാളസാഹിത്യ ചരിത്രം'. സാഹിത്യ ചരിത്രങ്ങൾ വൈജ്ഞാനിക ഗ്രന്ഥങ്ങളെ എത്തരത്തിൽ പരിഗണിക്കണമെന്ന് ഇതിൽ ചർച്ചചെയ്യുന്നുണ്ട്. ആദ്യകാലശാസ്ത്രകൃതികളായി അർത്ഥശാസ്ത്രത്തേയും, ആട്ടപ്രകാരം, ക്രമദീപിക എന്നിവയെയും ഇതിൽ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. "പക്ഷേ, ഇവയൊന്നും ഇന്നത്തെ അർത്ഥത്തിലുള്ള ഗദ്യപ്രബന്ധങ്ങളോ, ഗ്രന്ഥങ്ങളോ അല്ല. ഇന്നത്തെ ഭൗതിക വിജ്ഞാന ഗ്രന്ഥം ശാസ്ത്രീയവിഷയം സൂക്ഷ്മതയോടെ ഗ്രഹിച്ച് സാഹിത്യഗുണം കലർന്ന ഭാഷയിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരു കൃതിയായിരിക്കണം. സാങ്കേതികത കുറഞ്ഞ് സാമാന്യക്കാരന് സുഗ്രഹമായ രീതിയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രബന്ധങ്ങളും ഗ്രന്ഥങ്ങളുമാണ ഈ ഇനത്തിൽ പരിഗണനാർഹമായിട്ടുള്ളത്". (1967:283) ഇത്തരത്തിൽ വൈജ്ഞാനിക ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കസ്വഭാവത്തെയും, സാഹിത്യസ്വഭാവത്തെയും കുറിച്ച് ഒരു നിലപാട് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു.

പി.കെ. പരമേശ്വരൻ നായരുടെ 'ആധുനികമലയാളസാഹിത്യ ചരിത്ര'ത്തിൽ സാഹിത്യമേഖലയിലേക്ക് ശാസ്ത്രസാഹിത്യം കടന്നുവന്നതിന്റെ തെളിവുകൾ കാണാം. ഉപന്യാസരചനയിൽ സി. അച്യുതമേനോൻ തുടങ്ങിയവരുടെ ശാസ്ത്രലേഖനങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ടി.എം. ചുമ്മാറിന്റെ 'ഗദ്യസാഹിത്യചരിത്ര'ത്തിൽ ആണ് ശാസ്ത്രകൃതികളുടെ പ്രാധാന്യം കൃത്യമായി അടയാളപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ആധുനികകാലം മുതൽ പ്രസിദ്ധരായ എഴുത്തുകാരുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട ശാസ്ത്രകൃതികളെ ഇതിൽ

February, 2020 മലയാളപ്പച്ച
Volume 01: No. 10 *malayala pachcha*

ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ശാസ്ത്രപുരോഗതിയുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ ശാസ്ത്രീയ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം ഈ സാഹിത്യചരിത്രം വ്യക്തമാക്കിത്തരുന്നു. സാങ്കേതിക പദനിർമ്മാണം, പാഠപുസ്തക കമ്മിറ്റിയുടെ ശാസ്ത്രസാഹിത്യ താല്പര്യം എന്നിവയിലൂടെ ശാസ്ത്രസാഹിത്യത്തെ സജീവമാക്കിയ കാല ഘട്ടമായിരുന്നു അത്. ആനുകാലികങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ശാസ്ത്രീയ ലേഖനങ്ങളെ ഈ സാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ ചുമ്മാർ പരിചയപ്പെടുത്തു ന്നുണ്ട്. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ സമസ്ത മേഖലകളെയും ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് മികച്ചഗ്രന്ഥകാന്മാരെ പരിചയപ്പെടുത്താനും 'ഗദ്യസാഹിത്യചരിത്രം' ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

എൻ. കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ 'കൈരളിയുടെകഥ'യിൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിൽ ശാസ്ത്രകൃതികളുടെ ചർച്ചകടന്നുവരുന്നുണ്ട്. "കാലംകുറ ഞ്ഞ ദിനമെങ്കിലുമർത്ഥദീർഘം' എന്നതലക്കെട്ടിൽ ശാസ്ത്രകൃതികളുടെ നിലവാരമില്ലായ്മയെയാണ് അദ്ദേഹം ചർച്ചചെയ്തിരിക്കുന്നത്. മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ആദർശയോഗ്യമായ കൃതികളൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന പക്ഷക്കാരനാണദ്ദേഹം. ശാസ്ത്രമറിയാവുന്നവർക്ക് ഭാഷാപ്രയോഗവും, സാഹിത്യരചനാശേഷിയും കുറവായിരിക്കും. ഭാഷാപ്രയോഗ ശേഷിയുള്ള വർക്കാവട്ടെ അടിയുറച്ച ശാസ്ത്രപാണ്ഡിത്യവും കുറവായിരിക്കും" (1992:324) ഇത്തരത്തിൽ മലയാളത്തിൽ സാഹിത്യഗുണമുള്ള ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇല്ലെന്ന നിഗമനമാണദ്ദേഹത്തിനുള്ളത്. കെ. സുകുമാരൻ, എം. രാജരാ ജവർമ്മ, കെ. ഭാസ്കരൻ നായർ തുടങ്ങിചുരുങ്ങിയ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരെയാണ് അദ്ദേഹം ഈ വിഭാഗത്തിലുൾപ്പെടുത്തിയത്.

എരുമേലി പരമേശ്വരൻ പിള്ളയുടെ 'സാഹിത്യചരിത്രം കാലഘട്ടങ്ങ ളിലൂടെ' എന്ന സാഹിത്യ ചരിത്ര ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിജ്ഞാന സാഹിത്യം എന്ന ഭാഗം വിവിധ ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങളെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. സാഹിത്യ ചരിത്രം, ഭാഷാശാസ്ത്രം, വ്യാകരണം, വൃത്തം, അലങ്കാരം, ചരിത്രം, സംസ്കാരം, നാടോടിവിജ്ഞാനം, പഴഞ്ചൊല്ല്, ഐതിഹ്യം, വിദ്യാഭ്യാസം, ശാസ്ത്രസാഹിത്യം, ചലച്ചിത്രസാഹിത്യം, ഇതര വിജ്ഞാനശാഖകൾ, വിവർത്തനം, മനഃശാസ്ത്രം, രാഷ്ട്രജ്ഞാനം, സാമൂഹികശാസ്ത്രം, നിയമം, താരതമ്യ സാഹിത്യപഠനം എന്നിവയാണ് ഈ ഭാഗത്ത് അദ്ദേഹം ഉൾപ്പെ ടുത്തിയ വിഷയങ്ങൾ. വിജ്ഞാനപ്രദമായ എല്ലാ കൃതികളെയും അദ്ദേഹം ഈ വിഭാഗത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. സാഹിത്യത്തിൽ കവിത, കഥ, നോവൽ, നിരൂപണം എന്നീ മേഖലകൾ വർത്തിക്കുമ്പോൾ ഇതിൽ നിന്നും

ഭിന്നമായവയെയെല്ലാം വൈജ്ഞാനിക സാഹിത്യത്തിൽ ഉൾച്ചേർത്തിരിക്കുകയാണ് എരുമേലി.

ടി.എം.ചുമ്മാറിന്റെ ഗദ്യസാഹിത്യചരിത്രത്തിനുശേഷം ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ച വിശദമായപഠനം ആധുനികസാഹിത്യചരിത്രം പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലൂടെ എന്ന സാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ കാണാൻ കഴിയും. കെ.എം. ജോർജ്ജ് എഡിറ്റ് ചെയ്ത ഈ സാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ പി.ഗോവിന്ദപ്പിള്ള വൈജ്ഞാനികമേഖലയെക്കുറിച്ച ലേഖനംഎഴുതിയിരിക്കുന്നു. വൈജ്ഞാനികമേഖലയുടെ തുടക്കം മുതൽ ഇന്നുവരെയുണ്ടായ മാറ്റങ്ങളെയും സ്വാധീനഘടകങ്ങളെയും അപഗ്രഥിച്ച് ശാസ്ത്രസാഹിത്യത്തിനുണ്ടായ പൊതുസ്വഭാവം അദ്ദേഹം ഈ പ്രബന്ധത്തിൽ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

യൂറോപ്യൻ മേൽക്കോയ്മ, നവോഥാനയുഗത്തിന്റെ ഫലമായുണ്ടായ ശാസ്ത്രചിന്തകൾ, ആനുകാലികങ്ങൾക്കുള്ള പങ്ക്, ബുക്ക്കമ്മിറ്റി പ്രവർത്തനങ്ങൾ ശാസ്ത്രപാഠാവലി, ശാസ്ത്രസാഹിത്യമാസികകൾ എന്നിവ വൈജ്ഞാനിക ഗ്രന്ഥരചനയെ വളർത്തിയതായി ഈ പഠനം വ്യക്തമാക്കുന്നു. വൈജ്ഞാനിക സാഹിത്യകൃതികൾ മലയാളപ്രസിദ്ധീകരണത്തെ പോഷിപ്പിക്കാൻ കാരണമാവുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ശാസ്ത്രസാഹിത്യപരിഷത്ത്, ഭാഷാഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് എന്നിവയുടെ പ്രവർത്തനവും, ഇ.എം.എസ്., എൻ.വി. കൃഷ്ണവാരിയർ എന്നിവരുടെ പ്രവർത്തനവും ഈ സാഹിത്യമേഖലയെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുന്നതിന് സഹായകമായിരുന്നു. പി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള ജ്ഞാനവിഷയങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നടത്തിയ ഈ ഗവേഷണത്തിൽ കൊളോണിയൽ കാലത്തിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന കൃതികളുടെ മൗലികത കൊളോണിയൽ കാലത്തും അതിന് അതിനുശേഷവും കാണുന്നില്ല എന്ന്കകണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. ഭാസ്കരൻനായരുടെ കൃതികൾ, എം.പി. പരമേശ്വരൻ നായരുടെ 'പ്രപഞ്ചരേഖ', സി.ജി. രാമചന്ദ്രൻ നായരുടെ 'ഹൈസൻബർഗിന്റെലോകങ്ങൾ' അച്യുത്ശങ്കർ എസ്.നായർ രചിച്ച 'ഇന്റർനെറ്റ്'' കെ. ഗോപിനാഥന്റെ 'കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെ മനസ്സ്'' പി.ആർ. പിഷാരടി രചിച്ച 'മനുഷ്യൻ' കെ.വേണുരചിച്ച 'പ്രപഞ്ചവുംമനുഷ്യനും', കെ.കെ. നീലകണ്ഠന്റെ 'കേരളത്തിലെപക്ഷികൾ' എന്നീ കൃതികളെ ഈ സാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു.

2013-ൽ രചിച്ച 'കേരളസംസ്കാരപഠനങ്ങൾ' എന്ന സാഹിത്യചരിത്രം, സാഹിത്യചരിത്ര നിർമ്മാണത്തിലെ തന്നെ ഒരു മാറ്റത്തിന്റെ ചിത്രംനൽകുന്നു. പന്മന രാമചന്ദ്രൻ എഡിറ്റ് ചെയ്ത ഇതിന്റെ രണ്ടാംവാല്യത്തിലാണ്

സാഹിത്യേതരമായ മലയാളകൃതികളെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത്. കേരള സമൂഹമണ്ഡലവുമായി ബന്ധപ്പെടുന്ന എല്ലാ മേഖലകളെയും സ്പർശിച്ച ലേഖനങ്ങൾ സമാഹരിക്കാനും അവ ക്രോഡീകരിക്കാനും ഇതിൽ ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. വൈജ്ഞാനിക മേഖലയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആദ്യകാലഗ്രന്ഥങ്ങളെ ആദ്യഭാഗത്ത് പരിചയപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ആധുനിക ശാസ്ത്രസാമൂഹിക വിഷയങ്ങളെ രണ്ടാംഭാഗത്ത് പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ ആധുനികസാഹിത്യ ചരിത്രമെന്ന നിലയിൽ ശാസ്ത്രകൃതികളെ സാഹിത്യമണ്ഡലത്തിനകത്ത് നിർത്തി സാംസ്കാരികമായി ചിന്തിക്കുന്ന സാഹിത്യചരിത്രമാണിത്.

വൈജ്ഞാനികസാഹിത്യവുംസാഹിത്യപരികല്പനയും - സാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ

സാഹിത്യത്തിന്റെ പരികല്പനയ്ക്കുള്ളിലും പുറത്തും ചർച്ചചെയ്യപ്പെട്ട ഒന്നാണ് വൈജ്ഞാനിക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ. സാഹിത്യചരിത്ര രചന ഒരു സാഹിത്യസങ്കല്പത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നടത്തുന്ന ഒരു ഗവേഷണമാണ്. വൈജ്ഞാനിക ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് മലയാളഭാഷയുടെ ആദ്യകാലം മുതൽ പഴക്കമുണ്ട്. വൈജ്ഞാനിക സാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രതിപാദന വിഷയം സാഹിത്യകൃതികളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമാക്കുന്നു. പഠനവിഷയങ്ങൾ,ജ്ഞാനപദ്ധതികൾ എന്നിവ ആസ്വാദനതലത്തേക്കാൾ അറിവിന്റെമണ്ഡലത്തിലാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ഓരോ സാഹിത്യചരിത്രവും കൃത്യമായ ഒരു സാഹിത്യസങ്കല്പം വച്ച്പുലർത്തിയിരുന്നു. എഴുതപ്പെട്ട കാലം, സാമൂഹിക സാഹചര്യം, രാഷ്ട്രീയ അധീശത്വം എന്നിവ ഈ സങ്കല്പ രൂപീകരണത്തെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് സാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള സ്ഥാനം പ്രധാനമായും രണ്ട് ഘടകങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒന്ന് ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ ഭാഷ (ഭാഷയെന്നത് ഗദ്യം, പദ്യം എന്ന രണ്ട് മേഖലയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളവയാണ്) യെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ട്. രണ്ട് അതിലെ വിഷയസ്വീകരണത്തെയും അവതരണ രീതിയെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി.

I. വൈജ്ഞാനികഗ്രന്ഥങ്ങളിലെഭാഷാസവിശേഷത

മലയാളഭാഷയിലെ ആദ്യഗദ്യമാതൃകയായി കരുതുന്ന ഭാഷാകൗടലീയം ഒരു ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥമാണ്. ഈ ഒരു വീക്ഷണത്തിൽ നിന്നുമാകാം പിന്നീടുണ്ടായ ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളെയെല്ലാം ഗദ്യവിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയത്. മലയാള ഭാഷാഗദ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയുടെ ഘട്ടത്തിലും, സംസ്കൃതസ്വാധീനത്തിന്റെ

തുടർച്ചയെന്നോണവും ഉണ്ടായ ശാസ്ത്രകൃതികളിൽ പലതും ഗദ്യപദ്യ മിശ്രര ചനാരീതിയാണ് പുലർത്തിയിരുന്നത്. ഭാഷാവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ, ഭാഷ്യങ്ങൾ, ആശയാനുവാദം എന്നീ ശാസ്ത്രപദ്ധതികളിലൂടെയാണ് ശാസ്ത്രചിന്തകൾ മലയാളത്തിലേക്കു വന്നത്(2012-1664) ലഘുഭാസ്കരീയ ഭാഷാവ്യാഖ്യാനത്തി ന്റെ തുടക്കം ഇത്തരത്തിലാണ്. പ്രശ്നരീതി, ഭദ്രദീപം, ജാതകലേഖനക്രമം എന്നീ കൃതികൾ പ്രായേണ ഗദ്യത്തിലാണു രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെങ്കിലും ഇടയ്ക്ക് പല പദ്യഭാഗങ്ങളും കാണാം. 'ജാതകഫലം' എന്ന കൃതിയിൽ ആദ്യത്തെ കുറേ ഭാഗം മണിപ്രവാളശ്ലോകങ്ങളും പിന്നീട് സംസ്കൃതശ്ലോക ങ്ങളും ഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏകവിംശതി പ്രശ്നക്രമം, ഹോരാവ്യാഖ്യാനം, ജാതകസാരം, പ്രശ്നമാലഭാഷ, പ്രശ്നപ്രകാശിക, ലീലാവതിഭാഷ, പക്ഷി ശാസ്ത്രം മുഹൂർത്തദർശനം എന്നീ കൃതികളിലും പദ്യഗദ്യമിശ്രമായ ഒരു പ്രതിപാദനരീതി പ്രകടമാണ്. കിളിപ്പാട്ടുകളുടേയും, ആട്ടക്കഥകളുടേയും രൂപത്തിലും ധാരാളം ശാസ്ത്രകൃതികൾ രചിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

ഇത്തരത്തിൽ ഗദ്യപദ്യമിശ്രമായ ശാസ്ത്രകൃതികളെയെല്ലാം ഉള്ളൂരിന്റെ കേരളസാഹിത്യ ചരിത്രത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ കൃതികളുടെ ഉള്ളടക്കത്തേയും രചനാരീതിയെയും ഒരു പോലെ ഉള്ളൂർ പഠനവിഷയമാ ക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ആദ്യകാലത്തു രചിച്ച ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥ രചയിതാക്കളെല്ലാം തന്നെ ജ്യോതിഷം, വൈദ്യം എന്നീ പഠന മേഖലകളുമായി നേരിട്ട് ബന്ധമുള്ളവരാ യിരുന്നു. മികച്ച സാഹിത്യകൃതികളും ഇവർ രചിച്ചിരുന്നു. സാഹിത്യവുമായി ബന്ധമുള്ളവരെല്ലാം ശാസ്ത്രമേഖലയുമായും അടുത്ത് ഇടപഴകിയിരുന്നത് ശാസ്ത്രീയമായ പഠനഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടാവാനുള്ള വഴി തെളിയിച്ചു.

പത്തൊൻപതാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെമുമ്പുണ്ടായിരുന്നസാഹിത്യരചനാസ മ്പ്രദായംതന്നെയാണ് വൈദ്യ-ജ്യോതിശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും പുലർത്തിയത് എന്നാൽ ശാസ്ത്രീയവിഷയങ്ങൾ സാഹിത്യപരികല്പനയിൽ നിന്നും അകറ്റി നിർത്താനുള്ള പ്രവണത സാഹിത്യചരിത്രങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടു. പി. ഗോവി ന്ദപ്പിള്ളയുടെയും ആർ നാരായണപ്പണിക്കരുടെയും സാഹിത്യചരിത്രങ്ങൾ വൈജ്ഞാനിക കൃതികളെ സാഹിത്യമണ്ഡലത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കിയത് വിഷയാടിസ്ഥാനത്തിൽ കൃതികളെപരിഗണിച്ചതു മൂലമാണ്

വിഷയാടിസ്ഥാനത്തിൽ ജ്ഞാനവിഷയങ്ങളെ അപഗ്രഥിച്ചപ്പോൾ അവയിലെ ഭാഷാസവിശേഷത അവഗണിക്കപ്പെട്ടു. ഉള്ളൂരിന്റെ കേരള സാഹിത്യചരിത്രത്തിനു മുമ്പുംപിമ്പും രചിച്ച സാഹിത്യചരിത്രങ്ങളൊന്നും

സാഹിത്യ പരികല്പനയ്ക്കുള്ളിൽ ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്തിയില്ല. ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ കാവ്യഭാഗങ്ങൾ ഉള്ളൂരൊഴികെ മറ്റൊരു സാഹിത്യ ചരിത്രകാരനും കണ്ടെത്തിയിട്ടുമില്ല. ചമ്പുക്കളെ പദ്യസാഹിത്യത്തിലെ ഒരുഭാഗമായി ചിത്രീകരിച്ച പദ്യസാഹിത്യചരിത്രങ്ങൾ വൈജ്ഞാനി കഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ ശ്ലോകങ്ങളെയോ, പദ്യരൂപത്തെയോ പഠിക്കുവാനോ പദ്യസാഹിത്യത്തിന്റെ ആദ്യമാതൃകയായി പരിഗണിക്കാനോ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ കാവ്യസ്വരൂപത്തെ ആധുനിക പദ്യസാഹിത്യ ചരി ത്രകർത്താക്കൾ പോലും കാണാതെ പോയി. ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥം സാഹിത്യവി ഷയിയല്ല എന്ന ധാരണയും ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് ആദ്യകാലം മുതൽ ലഭിച്ച ഗദ്യരൂപകല്പനയും വൈജ്ഞാനിക സാഹിത്യത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥശരീരത്തെ പ്രാധാന്യത്തോടെ വിശകലനം ചെയ്യാൻ തടസ്സമായി.

II. കൊളോണിയൽ ആധുനികതയുംപുതിയശാസ്ത്രാവബോധവും

അധിനിവേശത്തെ സാധൂകരിക്കുന്ന വ്യവഹാരമായി സാഹിത്യചരിത്ര ങ്ങൾ മാറിയത് പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ് ഏഷ്യയിലെ ഗ്രന്ഥസമു ച്ചയത്തെ പാശ്ചാത്യലോകത്ത് പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന പ്രവണത അധിനിവേ ശകാലത്ത് സജീവമായിരുന്നു. കൊളോണിയലിസത്തിനുമുമ്പ് മാത്രമാണ് കേരളത്തിന് അഭിമാനിക്കാവുന്ന ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിലനിന്നത്. പാശ്ചാ ത്യശാസ്ത്രബോധത്തേക്കാൾ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നതായിരുന്നു നമ്മുടെ കൃതികൾ. ഇതിന് ഉത്തമനിദർശനങ്ങളാണ് നമ്മുടെ വൈദ്യഗണിത പാരമ്പര്യ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ. എന്നാൽ പാശ്ചാത്യലോകവീക്ഷണവും, പുതിയ ചികിത്സാ സമ്പ്രദായങ്ങളും ആയുർവേദത്തെയും, ജ്യോതിഷത്തെയും മരവി പ്പിച്ചു. ഇതോടൊപ്പം വളർന്നുവന്ന വൈദേശിക ഭ്രമം കേരളത്തിലുണ്ടായ ആദ്യകാലകൃതികളെ മാറ്റിനിർത്താനും കാരണമായി.

പാശ്ചാത്യസാഹിത്യ സമ്പർക്കം ശാസ്ത്രകൃതികളെക്കുറിച്ച് ഒരുപുത്തൻ സങ്കല്പം രൂപംനൽകി. ശാസ്ത്രകൃതികളിലെ ശാസ്ത്രീയ അപഗ്രഥനത്തേക്കാൾ സാഹിത്യ ആഭിമുഖ്യത്തെയാണ് ഇക്കാലത്ത് ഏറെ ചർച്ചചെയ്തത്.

ടി.എം. ചുമ്മാറിന്റെ സാഹിത്യചരിത്രത്തിനുശേഷം ഉണ്ടായ സാഹി ത്യചരിത്രങ്ങളിൽ ഇത്തരം ശാസ്ത്രസാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പരിചയപ്പെടുത്ത ലാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ശാസ്ത്രലോകത്തിന്റെസജീവപങ്കാളിത്തം വൈവി ധ്യവിഷയാടിസ്ഥിതകൃതികൾക്ക് കാരണമായി. ഇവയെല്ലാംതികഞ്ഞ ശാസ്ത്രീയത വച്ചുപുലർത്തുന്നവയായിരുന്നില്ല. അവശാസ്ത്രീയാവബോധം

ജനങ്ങളിലെത്തിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തത്. പലപ്പോഴും വിഷയത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തൽ മാത്രമായും ഇത് ഒതുങ്ങാറുണ്ട്.

സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിന്റെ തുടർച്ചയെന്നോണം ഉള്ളൂർ ശാസ്ത്രകൃതികളെ അവതരിപ്പിച്ചതിൽ ചില ഭാഷാപരമായ തെറ്റിദ്ധാരണകൾ ഉടലെടുക്കാൻ കാരണമായി. പി. ശങ്കരൻനമ്പ്യാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ വൈദ്യം, ജ്യോതിഷം, തച്ച്, വ്യവഹാരം, അനൗചം മുതലായ ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം സംസ്കൃതാദിവൃത്തിയെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുകയെന്നതാണെന്നാണ് ഇത്തരത്തിൽ വൈജ്ഞാനിക ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ഭാഷാസവിശേഷതയും ആധുനികതയ്ക്കൊപ്പം വന്ന നൂതനശാസ്ത്രാവബോധവുംഈ മേഖലയെപരിവർത്തനവിധേയമാക്കി. അവ സാങ്കേതികത്വം കുറഞ്ഞ സാഹിത്യവിഭാഗമായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടു.

ഉപസംഹാരം

സാഹിത്യചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഓരോകാലഘട്ടത്തിലും ഉണ്ടായ കൃതികളെഅവലോകനം ചെയ്ത് അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചരിത്രരചന ഒരു സാംസ്കാരികമായ ചിന്താപദ്ധതിയായി ഇനി ഉയരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സാഹിത്യകൃതികൾ സാമൂഹികമായും, സാംസ്കാരികമായും എത്തരത്തിൽ പ്രാതിനിധ്യം പുലർത്തുന്നുവെന്ന ചിന്ത അത്യാവശ്യമാണ്. കേരളത്തിലെ ശാസ്ത്രപദ്ധതികളുടെ കാര്യത്തിൽ അതു യൂറോപ്യൻ ചിന്താപദ്ധതിയേക്കാൾ മുൻപു സഞ്ചരിച്ചവയായിരുന്നു. ഈതിരിച്ചറിവ് ഗ്രിഗറി-മാധവശൃംഖലയെന്നും, ലൈസ്നിസ് മാനവശൃംഖലയെന്നും ഉള്ള പുതിയ നാമകരണത്തിന് കാരണമായി. പ്രാചീനകാലത്തേക്കാൾ ഇന്ന് സാഹിത്യം ബഹുവൈജ്ഞാനിക വിഷയത്തിലടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് നിലനിൽക്കുന്നത്. വൈജ്ഞാനിക മണ്ഡലം ഇന്ന് എല്ലാ ശാസ്ത്രമേഖലകളെയും സ്പർശിച്ചാണ് നിലനിൽക്കുന്നത്. ഇത്തരം ശാസ്ത്രീയ സാഹചര്യം ഗ്രന്ഥരചനകൾക്കും കാരണമായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവ പുലർത്തുന്ന സാഹിത്യാഭിമുഖ്യം ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അശാസ്ത്രീയത കൈവരുത്തും. ഈ സാഹിത്യാഭിമുഖ്യമാണ് സാഹിത്യചരിത്രങ്ങളിൽ ശാസ്ത്രസാഹിത്യമെന്ന സങ്കല്പം കടന്നുവരാനുള്ള കാരണമായത്.

സമകാലികഭാഷാ സാഹചര്യത്തിൽ വൈജ്ഞാനിക ഗ്രന്ഥം ഉണർന്നു പ്രവർത്തിക്കേണ്ട കാലമാണ്. ശാസ്ത്രസാങ്കേതിക വിദ്യയുടെ പുതിയകണ്ടെത്തലുകളും, ഗവേഷണഫലങ്ങളും ഭാഷയിലൂടെ പുറത്തുവരേണ്ടതാണ്. മാതൃഭാഷയ്ക്കു വേണ്ടിയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഭാഷയിൽ ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ രചനയ്ക്ക് കാരണമാവും.

ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അഭാവം പരിഹരിക്കാൻ ശാസ്ത്രസാഹിത്യമെന്നസങ്കല്പം മാറണം. തികഞ്ഞ ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥ പാരമ്പര്യമുള്ള കേരളീയർക്ക് ആ ഗ്രന്ഥപാരമ്പര്യത്തിന്റെ തിരിച്ചു വരവേ ഭാഷയെ പോഷിപ്പിക്കുകയുള്ളൂ. അത്തരം ഗ്രന്ഥങ്ങളാവും ഇനി മലയാളത്തിനു സ്വന്തമായ ഒരു ഇടം നൽകുക. സാഹിത്യചരിത്രങ്ങളിലെവൈജ്ഞാനികമേഖലഇത്തരംചിന്തകളെഉണർത്താൻ സഹായകമാവുകതന്നെചെയ്യും.

ഗ്രന്ഥസൂചി

1. എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള 1992, 'കൈരളിയുടെകഥ', സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണ സംഘം.
2. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളപി. 1960,'മലയാളഭാഷാചരിത്രം', സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണ സംഘം
3. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളപി. 2009,ശാസ്ത്രസാഹിത്യം (ലേഖനം), 'ആധുനികമലയാളസാഹിത്യ ചരിത്രം പ്രസ്ഥാനം, ഡി.സി.ബുക്സ്.
4. ചുമ്മാർ, ടി.എം., 1973, 'പദ്യസാഹിത്യചരിത്രം', നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ.
5. ചുമ്മാർ, ടി.എം., 1979, 'ഗദ്യസാഹിത്യചരിത്രം', നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ.
6. ദിലീപ്കുമാർ, കെ.വി., 2012 വിവർത്തനം ശാസ്ത്രപ്രചാരവും ആധുനിക പൂർവ്വ ഘട്ടങ്ങളിൽ (ലേഖനം), മലയാളം റിസർച്ച് ജേണൽ
7. ദിലീപ്കുമാർ, കെ.വി., സാഹിത്യചരിത്രത്തിലെ കാണാപ്പുറങ്ങൾ (ലേഖനം), 'അഞ്ഞൂറു വർഷത്തെ കേരളം.'
8. നാരായണപ്പണിക്കർ, ആർ. 1889 ,'കേരളഭാഷാസാഹിത്യചരിത്രം' നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ.
9. പരമേശ്വരയ്യർ, ഉള്ളൂർ, 1957,'കേരളസാഹിത്യചരിത്രം' (വാല്യം-1), കേരള സർവ്വകലാശാല.
10. പരമേശ്വരയ്യർ, ഉള്ളൂർ 1962, 'കേരളസാഹിത്യചരിത്രം' (വാല്യം-2), കേരള സർവ്വകലാശാല.
11. പരമേശ്വരയ്യർ, ഉള്ളൂർ, 1972,'കേരളസാഹിത്യചരിത്രം' (വാല്യം-3) കേരള സർവ്വകലാശാല.
12. പരമേശ്വരയ്യർ, ഉള്ളൂർ, 1974, 'കേരളസാഹിത്യചരിത്രം' (വാല്യം-4,) കേരള സർവ്വകലാശാല.
13. പി.കെ. പരമേശ്വരൻ നായർ, 1967, 'മലയാളസാഹിത്യചരിത്രം', സാഹിത്യ അക്കാദമി
14. പി.കെ. പരമേശ്വരൻ നായർ, 2010,'ആധുനിക മലയാളസാഹിത്യചരിത്രം', സാഹിത്യ അക്കാദമി
15. രാമചന്ദ്രൻ നായർ, 2013, 'കേരള സംസ്കാര പഠനങ്ങൾ' കറന്റ്ബുക്സ്
16. ലീലാവതി. എം., 2011, 'കവിതാസാഹിത്യചരിത്രം' സാഹിത്യഅക്കാദമി
17. സ്കറിയ സക്കറിയ, 2010, 'സാഹിത്യചരിത്ര വിജ്ഞാനീയം' മലയാളം റിസേർച്ച് ജേണൽ, വാല്യം - 8 ലക്കം-3 സെപ്റ്റംബർ-ഡിസംബർ-2010, ബെഞ്ചമിൻ ബെയ്‌ലി ഫൗണ്ടേഷൻ

ramyavnath@gmail.com